

Ohlášky – neděle 29. 1. 2023

Dnes prožíváme **4. neděli v mezidobí** – neděli Božího slova.

- Úterý 31. 1. – **Památka sv. Jana Boska, kněze**
- Čtvrtek 2. 2. – **Svátek Uvedení Páně do chrámu**
- Příští neděle 5. 2. 2023 bude **5. neděle v mezidobí**.

- v úterý, 31. ledna 12:00 je v našem kostele **pohřeb Jiřího Kudrmana ml.** Pohřeb bude se mší sv., proto obvyklá **mše sv. v 16:30 nebude.**
- Ve dnech **3. - 5. 2. 2023** se koná v Hájku u Prahy další víkendové setkání **Školy křesťanského života a evangelizace sv. Marie z Nazaretu**, Matky církve. **Kdo se přihlásil**, dejte mi vědět, abychom zkoordinovali dopravu tam i zpět. Láďa
- Ve čtvrtek 2.2.23 o svátku Uvedení Páně do chrámu (lidově Hromnice) ráno při mši sv. budou **požehnány svíce**. Přineste si je, prosím.
- v pátek 3.2. bude udělováno **svatoblažejské požehnání**.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne ve farní kapli**.

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 10 (2023)
29. 1. 2023

4. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 4. týdne v mezidobí

Neděle 29. 1. - Mt 5,1-12a: Blahoslavení, tedy ti, kteří jsou šťastní. Blahoslavení chudí v duchu jsou startem Kristova učení. Po celé evangelium bude třeba jeho slova správně chápat! Ježíš nechce učinit ze všech lidí bláznů či hlupáky. Ježíš mluví o postojích srdce. Chudoba je schopnost zřeknout se množství nesmyslů, které odvádějí pozornost od podstatného. Pánem vyzdvižená chudoba znamená odvahu spolehnout se na Boha a nespolehat jen na sebe, své zajištění, svoji moc... Možná to zní velmi bláznivě. Copak se nemáme snažit zajistit? Ale zde je řeč o víře. O schopnosti vidět neviditelné, nahlédnout „za horizont“. Víra se opírá o Boží plán se světem, o Boží náhled na svět. On ví, co je moudré a co nikoli. Bůh nám připravil všechny podmínky včetně smazání hříchů tak, abychom mohli se vši naší slabostí svěřit svůj život do jeho rukou, žít pro něho a být mu blízko. Tak to dnes udělejme.

Pondělí 30. 1. - Mk 5,1-20: Uzdravenému dává Ježíš úkol: jdi a vypravuj... I mě Pán uzdravuje – a snad i mě posílá od sebe s podobným úkolem...

Úterý 31. 1. - Mk 5,21-43: Ježíšovy mocné činy se projevují i dnes, právě v církvi. Nejsou možná patrné na první pohled. Ale chci zbystrit svůj duchovní zrak!

Středa 1. 2. - Mk 6,1-6: Předpojatost, odsuzování, aniž bych jeho dotek prožil. Důvody, které mnohým brání v následování Ježíše. Kdo je takto zablokovaný, těžko přijme radostnou zvěst.

Čtvrtek 2. 2. - Lk 2,22-40: Žena vysokého věku, prorokyně Anna, je v příběhu jaksí v pozadí. „Přišla tam právě v tu chvíli“. Není to snad cílem každého z nás? Ona je jakoby obrazem evropského křesťanství (starého, unaveného), jež přesto stále svědčí...

Pátek 3. 2. - Mk 6,14-29: Mocný Herodes měl před Janem strach. Jen tam, kde se církev zhostí odvážně svého úkolu, získá respekt!

Sobota 4. 2. - Mk 6,30-34: Po každé aktivitě je krásné vyhledat opuštěné místo. Nebojme se i my vydat se na odpočinek s Ježíšem.

Youcat (59. část)

Co je to svoboda a k čemu je dobrá? Musíme respektovat svobodnou vůli člověka, i když se rozhoduje pro zlo? Co je to vlastně svoboda? Svoboda – a touha po svobodě – je čímsi veskrze lidským. Bůh nás k ní stvořil a my po ní máme toužit, abychom tak svobodně uvažovali, svobodně volili a svobodně se pro něco rozhodovali. Ve svobodě je člověk hrdý, důstojný a krásný. Být svobodný znamená jednat zcela v souladu se sebou, vytvořit kousek takového světa, který se nám líbí, nedovolit, aby nás i to, co děláme, určoval někdo jiný. **Můžeme někoho nutit, aby věřil v Boha?** Toto je důležitý moment, a to i v církvi. Rodiče si mohou sebevíc přát, aby jejich děti věřily, ale dopouštějí se veliké chyby, jestliže se snaží své potomky k víře přemlouvat nebo dokonce nutit. Bůh si přeje, aby mu člověk řekl své ANO zcela svobodně. Všude tam, kde člověk nemůže jednat skutečně sám za sebe, kde je k něčemu nucen nebo manipulován, nemůže být plně člověkem. **Do jaké míry je člověk svobodný?** První odpověď zní: Člověk má svobodu dělat či nedělat, co se mu zlíbí – i kdyby to mělo být objektivně špatné. Patří to k jeho lidské důstojnosti, i když se ideologové pomocí mocenských nástrojů neustále snaží lidská práva a svobody (svoboda náboženského vyznání, vyjadřování, volba povolání, shromažďování, spolčování atd.) omezovat, protože se domnívají, že sami nejlépe vědí, co je pro lidi dobré. „Příkázání nejsou v žádném případě svévolně uloženými povinnostmi ... Chrání člověka před ničivou silou sobectví, nenávisti a prolhanosti. Ukazují na falešné bohy, kteří ho zotročují: na sebelásku eliminující Boha, na touhu po moci a na požitkářství, jež podvracejí právní řád a ponižují lidskou důstojnost jak naši, tak i našich bližních.“ říká papež svatý Jan Pavel II. (1920-2005) (z knihy *Youcat: Kurz víry*)

12/ Podobenství o horolezectví IV

Průvodce mě postupně učí, jak se pohybovat po značených trasách a jak si potom najít svou vlastní cestu. Každý život je jiný, každý duchovní výstup je jedinečný; co funguje pro jednoho, nemusí nutně vyhovovat jinému. Já jsem například, po vzoru Jana Pavla II. přesvědčený, že modlitba růžence je obzvlášť

dobře přizpůsobená rychlému a stresujícímu životu mladých lidí v naší společnosti. Jan Pavel II. to mladým lidem nádherně vysvětloval během Světových dnů mládeže v roce 2003, ve svém poselství „To je tvá matka!“, které lze stále ještě najít na internetu. Jenže někteří mladí lidé musí nejprve objevit jiné důležité součásti duchovního života, třeba nedělní mši svátou, než se dostanou k modlitbě růžence. Je tedy potřeba zjistit, jaká jsou základní oka jistící můj život, a přijmout, že co může být zásadní pro mě, nemusí být až tak důležité pro mého bližního. Velmi dobrým prostředkem, jak si upevňovat své záchytné body, je vedení duchovního deníku. Můžeme si tím připomínat události, které se nás dotkly, slova z Bible, kázání nebo směřovatná setkání. Nejde tu o to psát si tajný deníček se zamilovanými historkami, ale zkrátka si připomínat, co nás oslovilo a ovlivnilo v duchovním životě. Dokonce i Benedikt XVI. nás vybídl, abychom si vedli takový deník, a to v rámci jednoho adventního poselství: „Není snad pravda, že spoustu času věnujeme různým druhům zábavy a rozptýlení? Někdy nás věci zcela zaplaví. Kolikrát nám Bůh dovolí zahlédnout znamení své lásky! Vést si určitý typ duchovního deníku zachycujícího jeho lásku by mohlo být pro náš život krásné a spasitelné!“ Když pak prožívám období duchovního suchopáru, mohu si znovu přečíst, co jsem si zapsal někdy jindy na jiném místě. Dodá mi to odvalu a pomůže mi to nespadnout příliš hluboko. Apoštol Pavel, velký misionář a atlet Boží, nás povzbuzuje: „Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali! Každý závodník se podrobuje všestranné kázní. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný.“ (1 K 9,24) Boží plán je, abychom všichni byli spaseni a dorazili až na vrchol. Všichni, kteří vylezou až nahoru, zakoušejí úžasnou radost: „Zvládnul jsem to! Jsem tady!“ Až se dostaneme na vrchol svého života, zažijeme radost ještě větší, radost hlubokou, věčnou!

(z knihy *René-Luca Patnáct podobenství*)